

SETMANARI IL·LUSTRAT DE LITERATURA NOVAS Y ANUNCIIS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó á la escala.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. . . » 2 »
Extranjer y
Ultramar. . . » 10 l' any.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . 0'20 »

LOS COROS DE CLAVÉ Á VALENCIA

La excursió artística que cada any acostuman á fer las diversas societats corals de Catalunya, s' ha dirigit enguany á Valencia, hont los continuadors de la immortal obra de Clavé han sigut rebuts ab entusiasme indiscrepible á judicar per la lectura de la premsa local y de las noticias particulars que d' allí tenim.

Los expedicionaris varen embarcarse á bordo del vapor *Menorquin*, que en pocas horas los posá á la vista del port del Grao, en cual lloch los esperaba victorejantlos un inmens públich y comissions de moltas corporacions, además de las autoritats valencianas.

Lo tren que serví pera l' anada desde la estació del Grao á la capital, estava adornat ab profusió de fullatje y rams de flors, destacantse per entre mitj los escuts de Catalunya y Valencia, cobejats per banderas espanyolas.

Al arribar lo tren á l' estació central, l' entusiasme esclatá de nou, y 'ls acorts de las bandas militares confongueren sas melodías ab los sons de las músicas civils, mentres l' espay retronía repercutint los crits de ¡Visca Catalunya! ¡Visca Valencia! L' alcalde de la ciutat junt ab alguns vis-regidors y personas de la comissió organisadora, va rebre allí oficialmente als coristas donantlos la benvinguda, á quinas paraulas contestá lo Sr. Benages en nom dels *coros* manifestant son viu agraument á la ovació delirant de que 'ls feya objecte 'l poble valenciá.

Se disposá la comitiva en forma de professó civila pera recorrer los carrers designats fins á la plassa hont s' aixeca majestuós lo monument erigit á la memoria del gran rey d' Aragó D. Jaume I, 'l Conquistador.

Lo pas per las vías del tránsito fou una verdadera

carrera triunfal. Los coristas, ab sos vistosos estandarts, desfilavan per entre compactas fileras de públich que 'ls aciamava ab frenétichs vivas; balcones y finestras vistosamente guarnits ab cobrellits, domasos y banderas, servían de rich march als bustos de hermosas noyas y damas valencianas allí acobbladas pera presenciar y donar major relleu al gran succés.

Pero hont l' aspecte general del acte fou més magestuós, va ser á l' arribada á la plassa del Príncipe, y anar deixant las associacions sos estandarts y banderas als peus de la estatua del immortal don Jaume.

Allí lo Sr. Zabala, alcalde primer de Valencia, pronunciá un entusiasta discurs en alabansa de la institució fundada per l' inolvidable Clavé, discurs que fou coronat per numerosos aplausos y al cual contestá lo Sr. Benages fent constar de nou son agraument per las infinitas mostrars d' alegrí de que eran objecte per part dels habitants de la ciutat del Túria, acabant ab un crit de ¡Visca Valencia! que fou repetit varias vegadas.

Acte seguit se prosseguí al desfile recurrent los coros diferents carrers y donant serenatas á las autoritats civils, militar y eclesiástica, corporacions particulars y premsa diaria.

L' endemá, día 23, día del festival, duas horas avants de la designada pera l' entrada, los voltants de la Plassa de Toros, estaban atapahits de inmensa gentada é infinitat de cotxes y tartanas.

Al bell mitj del Circo s' aixecá un espayós tablado pera la massa coral y 'l palco de la presidencia se veyá profusament empavessat ab escuts y banderas, valencianas, catalanas, mallorquinas y espanyolas.

Voltavan lo tablado destinat als cantors totas las banderas de las societats corals y á las gradas s' hi veyá un hermós pendó roig ab lletras dauradas, regaló del Sr. Alcalde á la societat coral valenciana.

La festival comensá á las 5 de la tarde, oferint la Plassa una perspectiva pocas vegadas vista, puig foren més de 22,000 los espectadors y molts los que 's quedaren ab las ganas d' anarhi per no haver adquirit entrada á temps.

La massa coral fou acertadament dirigida per lo mestre Gouia, y 's comensá ab lo coro *Gloria á Espanya*.

Totas las pessas de concert tingueren de ser repetidas, pero la que produhí verader deliri fou *Los nets dels Almogàvars*, cantada al finalisar la festa.

Molt nos plau poder ressenyar actes com lo present que tant alt parlan en favòr de nostra classe treballadora y no escassejém nostras felicitacions als iniciadors de aquestas excursions artísticas, fetas á regions germanas, puig que ellas contribuheixen d' una manera notable á extrener més los llassos d' amor qu' ens uneixen, y á fer estimar y respectar en terras llunyas lo nom de Catalunya, nostra estimada patria.

J. S.

DESPRÉS DE LA KERMESE.—Joguina en un acte y en vers original de D. Joan Tarró. Estrenada en lo teatro Circo Español, la nit del 23 últim.

Dialogat ab facilitat, ab algún acudit just y de bona lley, y un ben trobat cambi de parellas de promesos, es lo bó que enclou aquesta joguina, superant á lo que podia esperarse de la primera obreta que son jove autor dona en escena.

Un dels defectes de que 's ressent es l' acabar cuan l' espectador creu que l' assumpto ha de donar mes joch.

En cuant al desempenyo no passá de regular, notantse molta inseguretat per la falta de ensajos.

Lo públich rebé l' obra ab aplauso, fent presentar l' autor al prosceni.

X

AMOR Y DUPTÉ.—Drama en un acte, y en vers, original de D. Francisco Badia. Estrenat la nit del 24 del corrent en lo teatro del Ateneo de Manresa.

Lo distingit escriptor Sr. Badia, tant conegut del públich manresá, pot estar satisfet de son ensaig dramátich: L' argument de *Amor y Dupté*, interessa vivament ja desde las primeras escenas, conduhint tota la trama al fi que l' autor s' ha proposat ab situacions altament dramáticas. La versificació es correcte y molt inspirada.

Lo públich aplaudí en diferentas ocasions y molt especialment al final en que 's presentá l' autor.

Lo desempenyo molt acertat á càrrech de la senyora Domenech, Srta. Sastre y los Srs. Sastre, Vicens, Bernich y Ponsá.

V. A.

LO TOCH D' ORACIÓ.—Quadro de costums de montanya, estrenat en lo «Casino Andresense» la nit

del 24 de Juny de 1893, original de D. Ignasi Iglesias.

L' obra que 'ns ocupa, es un quadro plé de sentiment y poesia. Tingué un éxit extraordinari.

LA NIT DE SANT JOAN.—Sarsuela en dos actes y quatre quadros, lletra de D. Ignasi Iglesias y música de D. Miquel Moncalp, estrenada en lo «Casino Andresense» la nit del 24 de Juny, de 1893.

La producció esmentada fou molt aplaudida; te alguns números de música bastant bons, y es superior á tots, un duo del segon acte, que per lo inspirat y ben executat per la Sra. Sanllehi y 'l Sr. Sirvent (A.) valgué un entusiasta aplauso al jove compositor senyor Moncalp.

M. X.

LA MORT ES LA VIDA

I

¿Qué ploras, donzella?
 ¿La mort del galán
 que d' amor y rosas
 sembrava 'l teu pas?
 No plores, veuráslo
 novament aymat.
 Tindráslo en tos brassos
 per no perdrel may,
 ourás de sos llabris
 l' amorós esclat,
 son goig no haurá terme,
 com no 'l té l' espay.
 No plores, donzella,
 n' es somni 'l traspás.
 ¡Si la mort es vida!
 ¡Morí es comensar!

II

De la iglesia santa
 la gent se 'n va anant,
 al cant de la iglesia
 respón cant profá.
 La fé ne vacila,
 se pert la bondat,
 lo crim fa crecscuda,
 la virtud se 'n va,
 la mort en los temples
 comensa á regnar,
 mes encar qu' es moria;
 pels creyents ¿qué hi fá?
 ¡Si la mort es vida!
 ¡Morí es comensar!

III

Amor y Fé y Patria
 no minvarán may,

la terra que 'ns bressa
d'ells tres no n' es cau.
No es de llot y pedras
lo seu ver casal;
no l' enfoscan boyras
ni 'l xaloch lo bat,
etern sol l' aclara,
no 'l deixa la pau.
Aquest dels que creuen
es lo redós grat.
L' Amor, la Fè y Patria
lo niu aquí hi fan.
La mort no hi té entrada,
s' atura al llindar,
ulls qu' en terra acluca
los desclou allà
y llavors la vida
comensa ab esclat,
la vida del ànima
que fi no tindrà.
¡Ay! ¡La mort es vida!
¡Morí es comensar!

JOSEPH MARIA SUAREZ.

IFORA PRECEPTES INÚTILS!

(CUESTIÓ GRAMATICAL)

(Acabament.)

En tots los idiomas del món hi ha veus que tenen dos ó mes significats, y sempre s' escriuen exactament ab las mateixas lletras en los diversos sentits, no diferenciand lo mot per cap estil.

En llengua llatina, de la qual es filla la nostra, ab la paraula *mundus* se significa 'l mon y també una cosa neta ó afeitada y en abdos sentits s' escriu d' igual modo; com s' escriu sense cap diferencia *lupinum* pera anomenar llubins y pera indicar lo que es pertanyent al llop.

En castellà, de la mateixa manera s' escriu *bonito* pera expressar bonich que pera anomenar lo peix que en català té 'l mateix nom; y ab las mateixas lletras s' escriu *muelle* per significar voluptuós ó molla (de cadira, de sofà, etc.) ó la part de terra prop del mar ahont s' arriban las embarcacions.

En francés, la paraula *chef* vol dir cap d' una nació ó d' una casa, capdill, capitol d' un llibre y vendatge d' una sangria del front, y sempre s' escriu igual; del mateix modo la veu *écu*, que ab idénticas lletras vol dir escut d' armas, arma defensiva y una moneda.

Encara 'l francés, per la diversitat de maneres d' escriure una mateixa paraula, presenta alguna escepció de la regla que hem donat.

En italià s' escriu de la mateixa manera *sei* pera significar lo número cardinal sis, que pera expressar *èss* del verb *èssere*; y *ora* pera anomenar l' hora, que pera dir ara.

Y com aquestos exemples, podríam donarne á cents tant d' aquestos idiomas com de tots los demés, llatins y no llatins.

¿Donchs per qué en català, una veu que s' pronuncie d' igual modo en las diversas significa-

cions que tinga, s' ha d' escriure diferentment

Aixó es volguer posar una regla ó varias per cada paraula que té més d' un significat.

Es d' advertir, per altra part, que no sería possible en la gran majoria dels casos distingir las diferentes significacions d' una mateixa paraula. Ab lo mateix mot *comte* ó *compte*, signifiquem també *cuidado* y aixís dihém: «ten compte, ves en compte.»

¿Cóm distingirém, donchs, aquest tercer *compte* ó *comte* dels altres dos que avans hem dit? ¿Y com distingirém aquestos tres del *compte* ó *comte* que vol dir *factura*? ¿Y cóm, del que es sinónim de *narra* ó *explica*?

Encara en aquesta paraula s' hi pot posar ó treure la p, pero ¿cóm farém distinció dels significats en altres mots que en sas lletras no son susceptibles d' aditaments á supressions? Per exemple: ¿cóm distingirém *plata* (metall) de *plata* (objecte servey de taula) y *estany*, metall, d' *estany* d' aygua? ¿Cóm distingirém *cara*, (part del cos humà), de *cara* (estimada) y de *cara* (costosa)? En lo mateix cas se troban las paraulas *creu*, *moll*, *molla*, *trona*, *colla*, *mès*, *déu*, *gala*, *cau*, *faig*, *porta*, *costa*, *cap*, *pica*, *pera*, y mils d' altres que tenen més d' un significat y no s' poden escriure ab cap variació.

Si la generalitat de las paraulas que tenen diferentes acepcions no poden diferenciarse y ab tot no 'ns equivoquem al usarlas, no hi ha cap necessitat de posar reglas per determinadas veus, perque tampoch nos equivocarem al expressarlas.

Las paraulas s' han d' escriure tal com se pronuncian y tingan las significacions que tingan; la diferencia nos la donará 'l sentit de l' oració. Tothom sabrá distingir la diferencia de las paraulas en aquesta frase: «Fulano s' fa servir ab una *plata* de *plata*», encara que en los mots no hi haja cap distinció en l' escriptura. Aixís mateix al dir: «Senyor *comte*, vagi en *comte* quan en Pau li passi 'l *comte*, perque ell no sab fer cap *comte* y la suma podria estar equivocada», se comprén perfectament lo que vol significar cada un d' aquestos quatre mots iguals, per mes que estiguin escrits tots ells ab las mateixas lletras, y que no sabriam tampoch com ferho per escriurels ab distinció, ja que no hi caben quatre variants en l' escriptura.

Aixís, donchs, no sabém veure quina precisió hi ha de dir que la paraula *comte* s' ha d' escriure de diferente manera segons lo significat que tinga; que s' ha d' escriure la paraula *vuit* ab *i* ó *y*, segons vulgui dir lo número cardinal ó indiqui vuidor; y aixís, anar enfarlegant la gramática catalana de preceptes inútils.

Perque si aquestas distincions fossin necessaries en l' escriptura, també ho serian en lo parlar, y tindriam de dir: «A las *vuit* (ab *i* llatina), lo teatro estava *cuyt* (ab *y* grega).» Si sense

FULLA D' ALBUM

aquestos paréntesis nos entenem parlant i per què no 'ns hem d' entendre escrivint? Més fàcil seria confondre al parlar y no 'ns confonem gens.

Està bé que quan una vocal té distint valor en una paraula, que la mateixa vocal en igual mot ab distinta significació, se la diferencihi per medi de l' accent; com per exemple *sèu* (grassa) y *sèu* pronom possessiu; *bota* y *bòta*, *ós* y *òs*, etc. ¿Per què en aquestes veus fem distinció en l' escriptura? Perque la pronunciació es distinta. Quan en lo parlar no hi ha diferencia, tampoch hi té d' esser en l' escriptura. Al dir: «si no *fòs* pe 'ls núvols, lo glàs ja seria *fòs*», accentuém del mateix modo la paraula, ja sigui procedenta del verb *esser* ó del verb *fondre*, perque 's pronuncia igualment ab la *o* tancada en un y altre cas.

Ja que no podem estalviar-nos las reglas gramaticals precisas, que son moltes, no las aumen-tém ab altrás que per res son d' utilitat y no poden servir mes que de destorb.

CONRAT ROURE.

SÉPTIM CONCURS

DOLORAS

! Prosseguint en nostre plan de estimular al jovent aficcionat al conreu de las bellas lletres, convoquem pera la celebració del séptim dels concursos realitzats per Lo TEATRO REGIONAL.

Aquesta vegada se demana una DOLORA; y 'l premi s' otorgará de conformitat ab las següents

BASES:

1.ª S' ofereix un premi consistent en lo volum de las composicions premiadas en l' "J." de Barce-

lona l' any 1868, de sa Restauració, qual edició està agotada. Lo llibre conté treballs en vers dels notables autors Srs. Adolf Blanch y Cortada, Pere Antoni Ventalló, Gabriel Maura, Francesch Übach y Vinyeta, Joseph Roca y Roca, Ramon Picó y Campamar, Francesch Pelay Briz, Felix Pizcueta, Pere de Alcántara Penya y Antoni Camps y Pagés.

Hi han també duas extensas memorias en prosa referents al Siti de Girona, en l' any 1809; escrites per los Srs. Victor Gebhardt y Joaquim Riera y Bertrán.

2.ª Aquesta colecció, elegantment encuadernada, se regalará al autor de la millor DOLORA enviada al Concurs; debent advertir que la originalitat, lo contrast y la concisió en lo desenvollop del pensament poètic, serán las cualitats que 'l Jurat tindrà més en compte al emetre la seva opinió.

3.ª Cada autor dels que obten al premi ofert, podrà enviar fins á tres composicions si vol, y en aquest cas se triará la millor d' entre las tres.

Las obras deurán ser enviadas en un sol plech tancat y durán al peu la firma dels seus respectius autors, quals noms no 's farán públics, escepció feta dels de l' autor guanyador del premi y dels que se fassin mereixedors de especial menció, quals noms se consignarán al publicar lo fallo calificador.

4.ª Pera l' envió hi ha temps fins al 17 del corrent mes de Juliol y deurán enviar-se á la direcció de Lo TEATRO REGIONAL. Cabras, 13, 2.^{on} 1.^a

5.ª Lo FALLO veurá la llum en lo número 77 del periódich y la DOLORA premiada se publicarà en lo número següent, així com també se publicarán seguidament las que s' hagin mencionat.

6.ª Lo Jurat Calificador queda format per la Redacció del periódich.

Are sols nos falta recomanar l' estudi del género, feliç inspiració y una execució atildada.

Barcelona 1 Juliol de 1893.

Per la Redacció
J. XIMENO PLANAS

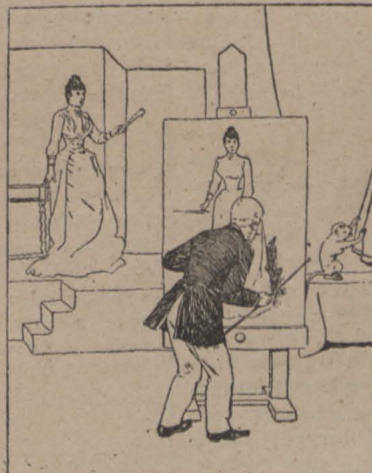
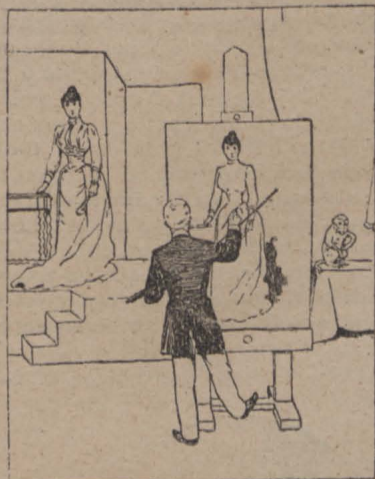
SEGUIDILLAS

Es vosté' Montserrat,
la més bufona
de las noyas que 's veuen
á Barcelona.
Y molt m' encanta
son típo tan hermós,
sa gracia tanta.

Si no fos per que té
qui la conquista,
(que, segons me van dir,
es un caixista)
faría una cosa;
demanarla á sa mare
per ser ma esposa.

Mes ja que no pot ser,
sols m' acontento
en dir lo que 'n mon cor
per vosté sento.
Y es, que l' adoro;

HISTORIA MUDA

LA MONA DEL ARTISTA

y, créguim, Montserrat,
per vostè 'm moro.

Si algun dia, (per sort),
renyis vostè
ab lo xicot caixista,
¿sab qué ha de fè?
Molt poca cosa;
dirliho á mi, y si li agrado
será ma esposa.

SALVADOR BONAVIA

*Aicos y creyents, ¡Donas!, y las pessas Sense sogra, To
hi va que no s' ho creu y Contents y enganyats.*

LL. S.

VILANOVA Y GELTRÚ.— Diumenge últim se posá en escena en lo Tivoli Vilanovi, per la acreditada companyia del senyor Simó, á més d' una comedia castellana la xispejant producció de D. Emili Vilanova *¡Qui... compra maduixas!* que si bé es cert que fou aplaudida, no ho sigué tant com en aquesta capital á causa de que a'gunas parts se trobaren exageradas.

Pera la próxima s' anuncia l' estreno de la aplaudida obra de D. Conrat Colomer *La pare v'ela*, que segurament atreuré molta concurrencia á nostre teatro d' estiu.

P. S.

REUS.—En lo teatro Fortuny segueixen lánguidas las representacions per trobarse en Valls una part de la companyia.

VALLS.—Sant Joan. Festa Major. Estigué molt corregüda, brillant en son element los *Xiquets*, arribant á coronar torres de nou pisos, deixant ben sentada sa reputació baix tots conceptes.

En lo teatro actuava part de la companyia de Reus, com ja havém dit. Se posaren en escena *Vica i divorci*,

MANRESA.—Teatro del Conservatori. Satisfeta pot estar la companyia del Sr. Tutau, al veurer com atrau una concurrencia tant numerosa com de molt temps no s' havia vist. Unicament se queixa 'l públich de que 's prodigan masses obras castellanas y s' espera ab avsia las catalanas que 's varen anunciar. Lo mo iólech *Lo Vigilant*, recitat pel senyor Oliva, agradá molt.

Societat El Globo. En aquesta societat, després d'una bonica obra castellana, se posaren en escena las bonicas pessas catalanas, *Café y copa* y *Las fotografias*, distingint-hi la simpática Srta. Serra y los Srs. Bellafont (Joseph), Pascual, Torres, Bellafont (Adolf), Palau y Massaguer. Finalisá la festa ab un bonich ball de socie-

tat, quedant molt complascuda la numerosa concurrència que omplia 'l local.

Ateneo. Posaren en escena en aquest teatre lo quadre dramàtic *Al peu de la creu*, estreno del drama *Amor y Duple*, quina resser ya publiquem en lloch corresponent, y acabà la funció ab la tònica pessa *La vida al encant*.
V. A.

SITJES.—La companyia d'aficionats del teatre del Retiro, donà ab motiu de la festa de Sant Joan, una escullida funció, posantse en escena las sarsuelas de costums catalanas *Setse jutjes* y *Los Carbeners*, prenenthi part las Sras. Maisal y Morey y los Srs. Blanch, Marsal, Morando, Riera, Atmella, Amell y lo jove Gené que obtingué moltíssims aplausos. Acabada dita funció, la orquesta del mestre Sr. Catalá, passà 'l saló campestre de la societat ahont tingué lloch un lluhit ball.

Teatro del Prado. La companyia artística d'aficionats també posà 'l diumenge passat en escena tres sarsuelas castellanas que foren molt ben interpretadas y bastant aplaudidas. La concurrència dels dos teatros era numerosa.
J. S. T.

TARRASSA.—En la nit de la festa de sant Joan, en lo teatre del «Ateneo Tarrassench», s'hi representà lo drama *La Creu de la Masia*.

Del seu desempenyo, poch ne parlo, perque sols ne vaig poguer veurer lo final de la obra, qu' anà molt bé. Segons m'han indicat, lo resto del drama sortí ben ajustat.

Per fi de festa se posà en escena la xistosa sarsuela *Celos d'un Rey* la cual, eixí molt ben interpretada per part de las Sras. Miquel y Antigos y 'ls demés aficionats qu' hi prengueren part.

En lo teatre «Egara» y a la mateixa vetlla y hora, s'hi posaren las pessas *Las tres alegrías*, *¡Dorm!* y *Mala nit*.

Se m'assegura y ho afirma un periódich local, que per las próximas festes y en tot lo mes de Juliol, tindrem en un dels nostres teatros la companyia Tutau y Mena.

Pera diumenge, dilluns y dimars vinents (dias de la festa Major) se preparan varis espectacles en aquesta ciutat; entre ells, una vetllada literaria en «L' Ateneo Tarrassench».

Donarém compte del que s' ho mereixi.

R. LL.

SANT ANDREU DE PALOMAR.—Dissapte de la setmana passada per la nit, tingué lloch en lo «Casino Andresense» una extraordinaria funció en honor al jove poeta fill d' aquesta població, D. Ignasi Iglesias en recompensa al molts y valiosos sacrificis que, desde noy está fent pel conreu de la literatura catalana, y de 'ls innumerables treballs en favor de dita Societat.

Lo programa estava compost d' obras del mateix; y foren las següents: *La missa de dotze*, *Lo toch d' oració* y la sarsuela en dos actes *La nit de Sant Joan*. Aquestas duas últimas foren estrenadas aquella nit, y d' ellas ne doném compte en la secció corresponent.

No parlarém de la xistosa comedia *La missa de dotze*, per estar sancionada y aplaudida en altre época.

Al acabar l' hermosíssim quadre *Lo toch d' oració*, lo públich, verdaderament entusiasmada, va tributar al autor d' *L' Angel de fang*, una entusiasta ovació tirantli preciosos rams de flors y coronas de llorer y sentli presentats varis regalos, entre 'ls que recordém una preciosa escribania de plata y una artística boquilla d' àmbar y espuma.

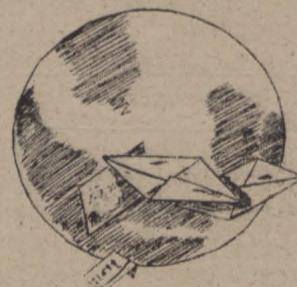
Segui després l' estreno de *La nit de Sant Joan*, si be la naturalitat y la frescura en los xistes abunda, lo jove autor no va estar tan fells com en l' obra anterior.

La música, original del jove y estudiós pianista Miquel Moncalp, fou del a grado del públich.

Al final de l' obra se feu una catinyosa manifestació als dos autors, acabant tan agradable vetlla ab un lluhit ball en los jardins del esmentat Casino.

No podém posar punt a aquesta revista sense tributar lo nostre aplauso al aplaudit aficionat Miquel Sirvent, per lo molt bé que 's caracterisà en lo difícil paper de Mossen Pere en *Lo toch d' oració* y pel modo magistral de desempenyarlo; com també debém felicitat a la distingida primera actriu, D.ª Antonia Verdier, pel color é intenció que donà a la seva part; y aixís mateix als estudiosos joves Marcell Mayol y Salvador Cantó, a la discretíssima actriu Sra. Sanlehi, al elegant aficionat Andreu Sirvent, als nens Pauhet y Enrich Sirvent; y en particular al simpàtic, estudiós y llorjat poeta Ignasi Iglesias, com també a la digna Junta del «Casino Andresense» pel bon acert y noble zel que ha tingut al organitzar tal escullida funció, que fou tan concorreguda que a sala d' espectacles, se pot dir sense exajerar, vessava de gent.

X. P.

TEATROS LOCALS

TIVOLI.—A mes de continuar ab las representacions de *Miss Helyett* s'han alternat las d' aquesta opereta ab algunas de *Las campanas de Carrion*, en las que la companyia ha estat molt acertada.

Continuan los ensaigs de *La Telefonista*.

NOVETATS.—La setmana passada s' estrenà lo drama de D. Joseph Echegaray, *El poder de la impolencia*, del que sols dirém que ha sigut ben rebut, ja que no entràrem en detalls per heverho fet nostre distingit corresponsal de Madrid, en lo número 58 corresponent al 18 de Mars últim, a continuació del estreno en aquella capital.

ELDORADO.—Ultimament s' estrenà en aquest teatre, la opereta en dos actes de origen francès, *Castillos en el ayre*, la que no va agradar tot lo que segurament se mereix, degut sens dupte, a la precipitació ab que 's posà en escena, donchs estém en la confiança, que posada ab lujo y ab ensaigs sufficients seria obra de cartell.

Per ahir estava anunciada la despedida de tota la companyia junt ab la célebre Miss Ida Fuller, començant avuy la primera de las funcions també de despedida de D. Anton Vico.

CALVO-VICO.—Continúa en explotació la mina descubierta ab lo de a ralet la entrada.

Una de las obretas que últimament s' han posat en escena y que mereix l' honor de mencionarse, es la bonica comedia en dos actes, valenciana, *Una sogra de eastanyola*. En ella hi han estat perfectament tots los actors, especialment lo Sr. Gil que fa un *gendre* acabat, brodatlo ab rasgos de deliciosa naturalitat.

Pera ahir, divendres, estava anunciat l' estreno de *Otro monaquillo*, que segons antecedents es obra d' éxit.

CIRCO ESPAÑOL.—Ultimament s'han donat algunes representacions de *Barba-Roja*, desempenyant lo protagonista lo Sr. Borrás, que continua interpretantlo ab l'acert de quan l'estrenà.

En la segona representació donada diumenge per la tarde, hi assistí son autor D. Frederich Soler, al que s'aclamà repetidas vegades, fentlo sortir al palco escònic.

Del estreno de la peça *Després de la Kermese*, ne parlém en la secció de Teatro Català.

Per avuy està anunciada la representació de *Batalla de Reynas*.

CIRCO ECUESTRE.—Dimars debutà *El Kanguró boxeador*, presentat pel capità Williams.

Es una notabilitat que compreném que en altres països haurà cridat l'atenció per ésser aficionats al boxaig lluyta que aquí no te partidaris. No deixa de ser curiós aquest treball y val la pena de veure's.

LABRUGUERA.

Voldria ser lo sepulcre
hont te tenen d'enterrar
pera tenirte als meus brassos
per tota la eternitat.

C. ROUVIÈRE.

Tu 'm demanas, nena, 'l cor,
amor y paraula d'home..
¡Se coneix quan tant demanas,
que 'l demanar no fa pobre!

Dius que sabs que no t'estimo;
sabs, també, que t'aborresch;
y sabs qu'ab altrás festejo...
¡sabs tant, noya, y vas á peu!

Per la boca lo peix mor,
diu un adagi ja vell.
També, sovint, per la boca
com lo peix, la dona 's pert.

ANGEL FESTEJADOR.

CONCERTS DE EUTERPE

Dissapte y diumenge tingueren lloch los concerts quart y quint de la temporada present.

En los dos y molt especialment en lo de diumenge, la concurrencia siguié molt numerosa.

Los programas foren escullidissims é interpretats ab ajust, sobresortint las composicions *La verbena de San Juan*, *Las flors de maig*, *Los nets dels Almogavers*, *Lo pom de flors* y *Cap al tart*, de Clavé, *El Cup* y *A la musa catalana* de C. Ribera y l'*Himne á Reus*, de Goula (pare).

Pera dijous passat s' anunciá lo sisé concert de la temporada, del que 'n parlarém en lo número próxim.

T. GRANER.

REGALO

D. Abelardo Coma, agraït de la bona acullida que 'l públich ha dispensat á sa comedia *Un' altra sogra*, que acaba de repartirse en lo present número, ha disposat lo següent obsequi á tots los favoreïdors que ho sollicitin: A tot aquell que desitji obtenir l'exemplar del sainete en un acte *La primera á Barcelona*, original de dit senyor, estrenada ab èxit en lo teatro Romea en la temporada última, presentant aquest número á l'Administració se li entregará á meytat de preu ó sia per un ral.

Aquesta condició es sols válida fins á la sortida del altre número y s'ha repetit per última vegada á petició d'aquesta Administració, per las moltes demandes rebudas á última hora.

Tots los senyors que d' sitjin tenir la obreta *Un' altra sogra* encuadernada ab sa cuberta corresponent com de costúm, mediant la entrega de tots los folletins (en bon estat) y 15 céntims, podran desde avuy recullirla encuadernada, al acte.

Ab lo present número se reparteixen las últimas planas de la comedia *Un' altra sogra*.

En lo próxim número comensará la publicació de la quinta edició del bonich y popular drama de D. Frederich Soler *Las joyas de la Rosa*.

Son en tan gran número las demandas que s'han fet á Ripoll per hostatjar-se durant las próximas festas, que probablement s'aixecarán tendas de campanya pera que tothom puga acomodar-se.

Han sigut ventatjosament contractats pera formar part de la companyia de Anton Vico, que próximament ha de sortir pera la América del Sud, l'intelligent galan jove D. Francisco Ortega y sa distingida esposa donya Dolors Ricart de Ortega.

S'ha publicat elegantment impresa la tragi-comedia *Or*, última obra estrenada de D. Frederich Soler.

Se ven en llibrerias, kioscos y en nostra Administració al preu de 8 rals.

Demá tindrà lloch la inauguració de la Societat «Parch dels Fer.nins» instalada en la barriada de Vallcarca. Forma part del programa la humorada *Pintura fi de siglo*.

La Societat coral «La Catalana» celebrá lo dia 23 del passat un lluhidíssim ball que 's vegé molt concorregut.

Gracias per la invitació y las fem extensivas á las demés Societats que 'ns obsequiaren enviántnosen pera 'ls balls ó vetlladas de las passadas festas.

Referent al' avis publicat en lo número anterior al final de la secció de Novas, fem públich, per si 'l convé á algú, que quedan sols quatre coleccions de las destinadas

à repartir ab las ventatjoses condicions espressadas en dit avís.

Ha comensat à publicarse à Reus, una revista setmanal elegantment ilustrada y que dú per títol *L'escut de Reus*. Agrahim la visita qu'ens ha fet y corresponém al cambi que solicita.

Lo conegut escriptor D. Joan Pons y Massaveu nos ha distinguit ab l'envió d'un exemplar de la novela *L'auca de la Pepa*, cual libre acaba de veure la llum pública. Després de llegida parlarem d'ella més extensament à nostres llegidors. Forma un volúm estampat sobre bon paper y consta de més de 300 planas, venentse al preu de 3 pessetas en las principals llibrerías.

Rebi son autor las gracias per l'atenció

Lo duenyo del Kiosco de devant de Betlèm D. Joaquim Calaf, en obsequi à nostre periódich, regalará un exemplar de un nou juguet cómic en un acte y en vers original d'un aplaudit autor, à totes las societats recreatives de Catalunya que presentin lo cupó que va en la última plana de las cubertas y una nota ab lo sello de la societat ó la firma del president y 'l domicili de la mateixa.

Lo regalo sols s'efectuará durant lo mes de Juliol.

XARADA

LES XARADAS QUE JO TINC
 Tinc la mod sieta Pona,
 la fest-java un xiap-el
 ab son vestit de *hu-segona*
 ensenant son xic i peuhet
 es la do, a més batona,
 Son cabe les molt r ssat,
 es *hu-tres*, son nas bafó;
 son pit sempre está adornat
 de pensaments y alia il;
 l'avi vermell (pro pintat),
 Tinc i la Pepa, la Maria,
 l'Enarnació, la Tr seta,
 la Mariana, y la Onia.

PENSADAS

PREMIADAS AB 29 PESSETAS
 ESCRUTINI

* Aquesta vegada si que s'ho emportan tot. No deixaran ni rastre de las 29 pessetas.

Dimars siguié l'últim dia de admissió de papeletas, segons prèviament anunciarem. Dimecrés ab deguda formalitat se procedí á la obertura del plech y lo número que estava tancat era lo

5764

¿He qu'era maco?

Feta la distribució de premis ha donat lo següent resultat.

Prèmi de 60 rals

5784 Jaume Badia de Barcelona.

Premis de 10 rals

5762 Petronila Cok de Barcelona.

5760 Mateu Garriga de Gracia.

Premis de 4 rals

5768 Jaume Carreras de Barcelona.

5769 Jaume Carreras » »

Es tot i la Enrique'ta
 que vaig comensa ahir mitj dia.
 Y així m'av acaoria,
 dien he noms fin a desdi,
 pues j' f'lich te daria,
 (segons v' re g'onia ahir
 trenta dos cre'h que 'a tenia)

Mr. EUGEN.

TARJETAS

I

D. FÉLIX MARRALLAL

TONA

Formar ab aquestas llettras 'l títol de dos produccions catalanas d'un mateix autor.

CINET BARRERA Y CARGOL.

II

GALA RUNA

SORT

Formar ab aquesta direcció lo títol de una comedia catalana.
 ARMANDO DE DORDA.

MUDANSA

La tel fil la d'en Sevó
 té una tel que canta bé.

MANEL CAMPANYÀ

Las solucions en lo próxim número.

AVIS

Queda establert lo regalo de costum.

Solucions als Enigmas insertats en lo núm. 72

XARADA.—Castellà.

TARJETA.—O i.—Bol.—Rull.—Cáll.—Nau.—Rech.—Sidé.—P.

GERGLICH.—Un'altra sogra.

Varen presentarse 16 plechs, per l'orde següent:

1, Cantimp'ora.—2, N. Casas.—3, Un que vol serhi.—4, Massa Prim.—5, B. Rajaca.—6, Manel Epanya.—7, Noy de Tona.—8, Joan Mari Codina.—9, C. M. C.—10, Ecombriaire Pelat.—11, Marcó.—12, R. Ca bruja.—13, B. Roca.—14, M. Sanalp y Panti.—15, Se. á-bó.—16, Un x cot.

Verificat lo sorteig correspongué la sort al núm 4, firmat per Mass Prim.

La Correspondencia en lo número próxim

5756 Rosa Sacanell de Sant Gervasi.

5751 Ramón Pena de Barcelona.

Premis de 2 rals

5777 Petronila Cok de Barcelona.

5795 Sisquet del full de Barcelona.

5810 Tomás Ricart » »

5813 Francisco Albertí de Blanes.

5825 Bonaventura Pons de Arenys de Mar.

5830 Joan Mari Codina de Barcelona.

5830 Antón Pallejá » »

5681 M. T. F. » »

5679 Francisco Arcau » »

5848 Martí M. C. » Sans.

Tenen temps pera recullir los premis, fins á la surtida del número próxim. Deuen dur com á comprovant un rebut ab la direcció que posaren en la papeleta.

En preparació. Concurs ab premis en metálich y altre Joch de Pensadas en vista del gran éxit que 'l present ha obtingut.

Imp. Munianer, 40.—BARCELONA.